

грѣшността на поведението ѝ, щото намѣсто да мисля че докача, тя мисляше че очисти и поправа даже обычаитѣ на обществото. Може бы нѣкой като гледаше Иона да не я обича, възвысената ѝ натура да не е была предопредѣлена да разбужда просты страсти, но ако веднажъ я обикляше чловѣкъ любовта стигваше до обожаванье. Сокровището на нейнытъ прелести бѣше неисчерпаемо, то расхубавяваше и най обикновеннытъ работы на живота, една нейна дума, единъ неинъ погледъ омайваше свѣта. Обикнешъ една Иона и ставашъ съвсѣмъ другій; гледашъ земята съ презрѣніе, като нѣщо по долне отъ vysokата ти любовь. Преносяшъ са на другій свѣтъ, дѣто вълшебна една сила уголѣмва чловѣческытъ работы. Като са намѣрвашъ предъ нея плувашъ въ океанъ отъ свѣрхчловѣчески чувствованія, които чудесни само нѣкоя музика може да възбуди въ смъртныя; обладавашъ са отъ упоеніе което облагородява и въздига душата ти, отъ упоеніе, което грабва чувствата ти и ги пресъществява въ природа съвсѣмъ духовна.

Иона слѣдователно бѣше превъсходно твореніе, предопредѣлено да властвува, да омайва и най духовитытъ чловѣцы, защото който я обикнаше обладаваше са отъ двѣ нѣща, отъ любовь и отъ гордость, който я обикнаше, мисляше че боготвори божество. Не е слѣдователно чудно, ако тя зароби силното толкози, таинственно но живо сърце на египтянина, въ което кипяхъ страсти огнени и неодолимы. Неговото сърце са нарани отъ хубоститѣ и отъ душата на Иона.

Оттегленъ той отъ свѣта; гледаше свѣтлыя и высокъ характеръ на Иона тоже отдалеченъ отъ общытъ на свѣта черты, и не можеше или не рачаше да разумѣе че тѣзи сжщата своенравность на характера, която отдѣляше Иона отъ простолудіето, отстраняваше него още повече отъ нея. Своенравіята на двамата бѣхъ толкосъ противоположны, както противоположнытъ полюсы, както нощта и деньтъ. Той бѣше единчакъ за страшнытъ си и тайни преступленія, и тя единчка за хубоститѣ на тѣлото си и за чистотата на сърцето си.

Ако Иона обладаваше тѣй египтянина, не трѣба да са чудимы никакъ дѣто изведнажъ и за сѣкоги облада въсторженото и пламенно сърце на Главка. Този пламъкъ на природата му бѣше увлякълъ Главка въ живота на наслажденіята. Веселыйтъ гласъ на младостята и на здравіето повече отъ колкото естествена нѣкоя наклонность къмъ наслажденіята, бѣхъ блъспяли Главка въ невъздържныя патъ на врѣстнищытъ му, тѣзи му природа, весела и тиха бѣ го докарала на края на пропастьта, дѣто са скиташе. Фантазіята го замра-